

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 11094/2024
28.11.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Зорана Хацића, Драгане Миросављевић, Добриле Страјине и др Илије Зиндовића, чланова већа, у парници тужиле-противтужене АА ..., коју заступа пуномоћник Соња Хади Борјановић, адвокат из ..., против туженог-противтужиоца др ББ из ..., кога заступа пуномоћник Невенка Табаковић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог-противтужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 432/24 од 22.02.2024. године, у седници одржаној 28.11.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог-противтужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 432/24 од 22.02.2024. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог-противтужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 432/24 од 22.02.2024. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 432/24 од 22.02.2024. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба туженог-противтужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Новом Саду П 12977/2019 од 12.10.2023. године, којом је одбијен предлог туженог за прекид поступка, усвојен тужбени захтев, и обавезан тужени да тужилци на име накнаде штете исплати износ од 7.470 евра у динарској противвредности на дан пресуђења по средњем курсу Народне банке Србије са законском затезном каматом почев од пресуђења до исплате, као и да накнади тужилци трошкове овог поступка у износу од 254.023,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде па до исплате и одбијен противтужбени захтев којим је предложено да суд обавезе тужилцу да туженом исплати на име накнаде нематеријалне штете за претрпљене душевне болове због повреде части и угледа износ од 350.000,00 динара са законском затезном каматом почев од дана пресуђења до коначне исплате, као и да му накнади трошкове поступка са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до коначне исплате, а тужилца је ослобођена плаћања судске таксе. Одбијен је захтев туженог-противтужиоца за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правоснажне пресуде донете у другом степену тужени-противтужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, с позивом на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

Према одредби члана 404. став 1. ЗПП („Сл. гласник РС“ бр. 72/11...10/23) посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права. Према члану 2. истог члана испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни суд цени у већу од пет судија.

Предмет тражене правне заштите је накнада штете због грешке у лечењу. Оцена другостепеног суда о неоснованости тужбеног захтева због утврђене чињенице да тужени у конкретном случају није поступио у складу са правилима стоматолошке службе не одступа од правног схватања израженог у одлукама овог суда у предметима са тужбеним захтевом и чињеничним стањем као у овој правној ствари. Исто се односи и на предмет противтужбеног захтева којим је тражена накнада нематеријалне штете за претрпљене душевне болове због повреде части и угледа. Тужени-противтужилац није указао на другачије одлуке Врховног суда, којима је у истој или сличној чињенично правној ситуацији одлучено на другачији начин. Стога, не постоји потреба за разматрање правног питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права, због чега нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП о прихватању и одлучивању о поднетој ревизији као изузетно дозвољеној, због чега је на основу члана 404. став 2. ЗПП одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП Врховни суд је оценио да ревизија туженог-противтужиоца није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра у динарској противвредности по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради накнаде штете поднета је 16.12.2019. године а противтужба 26.05.2023. године. Вредност предмета спора по тужби је 7.470,00 евра а по противтужби 350.000,00 динара, што према средњем курсу НБС на дан подношења противтужбе представља динарску противвредност испод 40.000 евра.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о спору у коме се тужбени и противтужбени захтев односе на новчано потраживање, у коме је вредност предмета спора одређена у висини од 7.470,00 евра односно 350.000,00 динара, што не прелази динарску противвредност 40.000 евра, ревизија туженог-противтужиоца није дозвољена сходно члану 403. став 3. ЗПП, због чега је одлучено као у ставу другом изреке, на основу члана 413. Закона о парничном поступку.

**Председник већа-судија
Весна Субић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић